

Metoda nauczania oparta jest głównie na podejściu komunikacyjnym (Communicative Approach) i charakteryzuje się tym, iż:

- rozwijana jest umiejętność porozumiewania się poprzez mówienie, słuchanie, czytanie i pisanie (większa część jednostki lekcyjnej jest przeznaczona na rozwijanie sprawności mówienia, podczas gdy pozostałe sprawności są przygotowaniem do ćwiczenia sprawności mówienia);
- ćwiczenia orientowane na mówienie zakładają spontaniczne używanie języka (co powoduje, że słuchacze stają się kreatywni i swobodnie wyrażają swoje opinie);
- wykorzystywane są materiały autentyczne (filmy wideo, autentyczne nagrania, materiały pomocnicze z Internetu i prasy);
- używany jest głównie język nauczany (odstępstwo od języka obcego traktowane jest nierutynowo, używanie języka polskiego na zajęciach uzależnione jest od poziomu zaawansowania grupy oraz stopnia oswojenia grupy z językiem obcym);
- ćwiczenia koncentrują się na przekazaniu informacji (wyrażaniu znaczenia, a nie na formie językowej);
- nauczany jest żywy język używany jako narzędzie komunikacji (z uwzględnieniem idiomów i slangu);
- proces nauczania jest adaptowany do potrzeb i zainteresowań słuchaczy;
- nauczyciel jest tylko pomocnikiem monitorującym proces przyswajania języka i pomagającym w doborze tematów i ćwiczeń;
- aktywność słuchaczy na zajęciach osiągana jest poprzez stworzenie przyjaznej atmosfery i zainteresowanie studentów nauką języka
- gramatyka jest narzędziem w procesie komunikacji (świadome tłumaczenie reguł gramatycznych jest bardzo rzadkie);
- w przypadku ćwiczenia płynności wypowiedzi błędy językowe nie są poprawiane, jeżeli informacja semantyczna jest zrozumiała - nauczyciel dokonuje cichej rejestracji błędów i pracuje nad ich eliminacją podczas ćwiczeń poświęconych poprawności wypowiedzi;
- wykorzystywane są różne formy pracy (ćwiczenia komunikacyjne w parach i w małych grupach);
- słuchacz korzysta ze strategii komunikacyjnych (opisywanie tego, co chcemy powiedzieć lub przekazywanie znaczenia za pomocą gestów);
- słuchacz jest aktywizowany poprzez wykorzystanie różnych gier i zabaw językowych oraz dzięki różnorodności form pracy;
- testowanie postępów w nauce wykorzystuje strategię LTM, co gwarantuje wyrównanie poziomu językowego w grupach oraz powoduje, że studenci dostrzegając własne postępy w nauce zyskują motywację do dalszej pracy;
- poprawność fonetyczna i płynność stanowią cel nauki już we wczesnym etapie kształcenia;
- kładziony jest też nacisk na samokształcenie i pracę indywidualną każdego słuchacza;